

Der kan ikke ydes tilskud til alternativ behandling eller til behandling, der har forskningsmæssig eller eksperimentel karakter.

I de tilfælde, hvor regionsrådet i bopælsregionen og Sundhedsstyrelsen ikke kan tilvejebringe et behandlingstilbud til patienten, og patienten selv finder et privat sygehus her i landet eller i udlandet, som kan varetage behandlingen betaler bopælsregionen et tilskud til behandlingen svarende til den gennemsnitlige udgift til en tilsvarende behandling på et dansk offentligt sygehus.

Herudover betaler bopælsregionen et gebyr til Sundhedsstyrelsen, der skal dække styrelsens udgifter i forbindelse med behandling af henvisningssager efter bestemmelsen. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter gebyrets størrelse, jf. forslagens § 237.

Med forslaget bemyndiges indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler om patienternes adgang til behandling og regionsrådenes forpligtelser til at tilbyde behandling. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme mv.

Kapitel 22

Behandling i udlandet

Til § 90

Bestemmelsen om at regionsrådet kan tilbyde en patient henvisning til behandling i udlandet er en videreførelse af de eksisterende regler i sygehuslovens § 4, der er nærmere præciseret i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv. i §§ 20, 21, 25 og 26 om behandling i udlandet.

Efter bestemmelsen skal regionsrådet tilbyde en patient henvisning til behandling i udlandet, hvis behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus, når patienten er indstillet hertil af den sygehusafdeling, som her i landet har den højeste indenlandske specialkundskab, og indstillingen er godkendt af Sundhedsstyrelsen.

Herudover kan regionsrådet tilbyde en patient henvisning til forskningsmæssig behandling i udlandet. Dette forudsætter, at patienten er indstillet hertil af en sygehusafdeling med lands- eller landsdelsfunktion, og at behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus. Denne ordning blev indført på baggrund af lovforslag L 1999 395, jf. bilag.

Endelig kan Sundhedsstyrelsen rådgive sygehusvæsenet om behandling af patienter, som har en livstruende sygdom, der ikke umiddelbart kan tilbydes behandling for på offentlige sygehuse her i landet eller

i udlandet efter stk. 1-3. Denne ordning blev indført på baggrund af L 1999 395, jf. bilag.

Indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler og betingelser for henvisning af patienter til behandling i udlandet efter stk. 1-4. Denne bemyndigelse er benyttet til at udstede bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv.

Kapitel 23

Regionsrådets oplysningspligt ved henvisning til sygehus

Til § 91

Bestemmelsen er en videreførelse af de eksisterende regler i sygehuslovens § 5 b, stk. 5. Bestemmelsen blev indført ved L 2004 441, jf. bilag.

Det foreslås med bestemmelsen, at henviste patienter senest 8 hverdage efter, at sygehuset har modtaget henvisningen, skal have oplysning om dato og sted for undersøgelse eller behandling, samt om patienten kan tilbydes behandling inden for 2 måneder. Desuden skal patienten have oplysning om det frie og det udvidede frie sygehusvalg. For at der skal være tale om en reel valgmulighed, skal patienten også have oplysning om ventetiden på behandling ved regionens egne og andre regioners sygehuse mv. inden for det aktuelle behandlingsområde, og at patienten ved henvendelse til sygehuset kan få oplysning om, hvor mange af den slags behandlinger, der foretages på disse sygehuse. Endelig skal sygehuset tilbyde at henvise patienten til et andet sygehus, hvis patienten ønsker det. Oplysningerne om ventetider skal med forslaget gives konsekvent og systematisk og inden for den anførte frist. Endelig skal patienten have tilbud om viderehenvisning til et andet sygehus efter reglerne om frit og udvidet frit sygehusvalg.

Det er en forudsætning for, at regionernes sygehusvæsen kan oplyse patienten, om patienten kan tilbydes behandling inden for 2 måneder i bopælsamtskommunen, at henvisningsdiagnosen er tilstrækkelig klar til, at det med en vis sandsynlighed kan vurderes, hvilke undersøgelser og behandlinger som patienten skal tilbydes.

Med bestemmelsen bemyndiges indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler om denne oplysningspligt for regionsrådene. Bestemmelsen er anvendt til at udstede vejledning af 2. december 2004 til amtskommunerne mv. om oplysningspligt og patientinformation som led i styrkelse af det frie sygehusvalg.